CĂLIN IOAN DUȘE

IMPERIUL ROMAN ȘI CREȘTINISMUL ÎN SECOLUL I

CĂLIN IOAN DUȘE

IMPERIUL ROMAN ŞI CREŞTINISMUL ÎN SECOLUL I

Publicarea acestei cărți a fost finanțată prin Fondul de Dezvoltare al Universității Babeș-Bolyai 2022.

The publication of this book was supported by the 2022 Development Fund of the Babeş-Bolyai University.

Călin Ioan Dușe

IMPERIUL ROMAN ȘI CREȘTINISMUL ÎN SECOLUL I

Referenți științifici:

Pr. Conf. univ. dr. habil. Alexandru Buzalic Conf. univ. dr. Marius Telea

Sursa coperta 1:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Secolul_I#/media/File:Jean-L%C 3%A9on_G%C3%A9r%C3%B4me_-_The_Christian_Martyrs %27_Last_Prayer_-_Walters_37113.jpg

Sursa coperta 4:

http://www.istorie-pe-scurt.ro/colosseum-o-poveste-ceimplineste-1935-de-ani/colosseum-roma/

ISBN 978-606-37-1884-7

© 2023 Autorul volumului. Toate drepturile rezervate. Reproducerea integrală sau parțială a textului, prin orice mijloace, fără acordul autorului, este interzisă și se pedepsește conform legii.

Universitatea Babeș-Bolyai Presa Universitară Clujeană Director: Codruța Săcelean Str. Hasdeu nr. 51 400371 Cluj-Napoca, România Tel./fax: (+40)-264-597.401 E-mail: editura@editura.ubbcluj.ro/

Părinților mei, Ioan și Floarea

Copiilor mei, Teodora și Ioan

Soției mele, Daniela Teodora, trecută la cele veșnice în 8.04.2001

> Tuturor martirilor creștini din secolul I

Călin Ioan Dușe (n. 27. 01. 1971) este Pr. Lector univ. dr. la Facultatea de Teologie Greco-Catolică, Departamentul Oradea din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj-Napoca.

În anul 2023 a susținut abilitarea la Universitatea din București cu teza: *Importanța studiului Sfinților Părinți pentru teologia contemporană*.

În anul 2003 a obținut titlul de doctor în teologie, specializarea Patrologie și literatură post patristică cu teza: *Viața duhovnicească după Sfântul Simeon Noul Teolog și integrarea lui în spiritualitatea răsăriteană*, sub îndrumarea Arhid. Prof. univ. dr. Constantin Voicu.

Este membru al Asociației Internaționale de Studii Patristice AIEP-IAPS (Association Internationale d'Études Patristiques – International Association of Patristic Studies).

Este membru fondator al Centrului de Studii Patristice și Literatură Creștină Antică (CSPLCA) din cadrul Universității Babeș-Bolyai Cluj-Napoca.

Este membru fondator al Centrului de Studii și de Cercetare de Frontieră în Teologie (CSCFT), Centre for Frontier Studies and Researches in Theology (CFSRT) al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității Babeș-Bolyai.

Lista publicațiilor

Lector univ. dr. Pr. Călin Ioan Dușe

Cărți:

Imperiul Roman și creștinismul în timpul Sfântului Ignatie Teoforul Episcopul Antiohiei, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2022, pp. 510.

O minte sănătoasă într-un corp sănătos – Mens sana in corpore sano, Ediția a doua revăzută și adăugită, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2022, pp. 536.

Imperiul Bizantin de la fondarea sa și până la sfârșitul Dinastiei Macedonene 330-1056, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2021, pp. 725.

O minte sănătoasă într-un corp sănătos – Mens sana in corpore sano, Editura Galaxia Gutenberg, Târgu-Lăpuș, 2021, pp. 368.

Imperiul Roman și creștinismul în timpul Sfântului Clement Romanul, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2020, pp. 572.

Imperiul Roman și creștinismul în timpul Părinților Apostolici, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2019, pp. 475.

Viața duhovnicească după Sfântul Simeon Noul Teolog și integrarea lui în spiritualitatea răsăriteană, Editura Logos 94, Oradea, 2007, pp. 254.

Studii:

EASTERN MONASTICISM FROM ITS INCEPTION UNTIL THE 10TH CENTURY în: Analele Universității din Craiova. Istorie, Anul XXVII, Nr. 2(42)/2022, pp. 7-20.

Saint Ignatius Theoforus, Bishop of Antioch, a model of martyrdom, în vol. Martirii – reconciliere și unitate, Simpozionul Internațional Oradea, 13-15 oct. 2022, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2022, pp. 206-330.

Sfântul Simeon Noul Teolog un model pentru creștinii de azi, Simpozionul Sf. Simeon Noul Teolog (949-1022): 1000 de ani de la trecerea sa la cele veșnice, Craiova, 28-29 noiembrie 2022, în curs de apariție.

The religious politics of the Byzantine Emperors in the 4th-9th centuries, în revista: Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Catholica Latina, Nr. 1/2022, pp. 71-93.

The Renaissance of Byzantium during the Macedonian Dynasty 867-1056, în revista: Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Catholica Latina, Nr. 2/2021, pp. 53-76.

Fotie, Simeon Metafrastul/Logofătul, Simeon Noul Teolog și Mihail Psellos, personalități reprezentative ale culturii și spiritualității bizantine. în: vol. Luminile românești toleranță și afirmare identitară în Transilvania sec. XVIII-XIX și în Europa de astăzi, Simpozionul Internațional Eclesiologia azi – sensul unei lumi în criză, Oradea, 7-9 octombrie 2020, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2021, pp. 137-175.

The evolution of the Byzantine Empire after the death of Emperor Constantine the Great until the tenth century, în: revista: Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Catholica Latina, Nr. 1/2021, pp. 5-26.

San Clemente Romano un modello di padre spirituale, în: vol. Eclesiologia azi – sensul unei lumi în criză, Simpozionul Internațional Eclesiologia azi – sensul unei lumi în criză, Oradea, 8-10 octombrie 2020, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2021, pp. 147-181.

L'aparizione e la difusione del cristianesimo a Roma, în: revista: Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Catholica, Nr. 1-2/2020, pp. 65-90.

The Didache of the first textbook for Christian education, în: vol. Universitatea Babeș-Bolyai la o sută de ani – trecut, prezent și viitor, Simpozionul Internațional Oradea, 10-13 octombrie 2019, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2019, pp. 123-160.

Seneca, Quintilian, and Pliny the Younger, Exceptional Personalities of Roman Culture from the 1st Century AD, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco-Catholica Varadiensis, Nr. 1-2/2018-2019, pp. 125-144.

Sfântul Vasile cel Mare, un precursor al învățământului modern, în: vol. Sapientia et Scientia Theologica: In honorem Renzo Lavatori per l'80 genetliaco / prefazione di Sua Eccellenza Rev. ma Virgil Bercea; a cura di Anton Rus e Alberto Castaldini, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca 2018, pp. 186-211.

Il contributo dello impero romano allo sviluppo dello spirito europeo, în: vol. Identitate națională și spirit european, Simpozionul Internațional Oradea, 11-13 octombrie 2018, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2018, pp. 121-147.

San Basilio il Grande un modello di educazinone e cultura, în: vol. Educație și cultură Seminarul Greco-Catolic Oradea-225 de ani de existență, Simpozionul Internațional: Oradea, 11-14 octombrie 2017, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2017, pp. 108-124.

Teologia Cristologica dei Padri Apostolici, în: vol. *Spe Salvi* credința, încrederea și speranța: istorie și prognoze, Simpozionul Internațional Oradea, 6-8 octombrie, 2017, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2017, pp. 44-52.

L'importance de la famille dans les écrits des Pères cappadociens, în: vol. Școala Ardeleană, ed. a X-a, cu tema Familia creștină Fundamente antropologice, iubire și sexualitate în celibat și căsătorie, Simpozionul Internațional Oradea 8-10 octombrie 2016, coordonator, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2016, pp. 105-118.

Demnitatea umană și afectarea ei în era globalizării, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco-Catholica Varadiensis, Nr. 1-2/2016, pp. 19-29.

Omilia către tineri a Sfântului Vasile cel Mare-un model de educație și cultură în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco-Catholica Varadiensis, Nr. 1-2/2016, pp. 31-47.

Euharistia Sfântului Simeon Noul Teolog, în: vol. Școala Ardeleană – Biserică și Societate, Simpozionul Internațional Oradea, 29-31 octombrie 2014, coordonator, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2015, pp. 389-396.

Împăratul Constantin cel Mare – piatră de temelie în promovarea și apărarea creștinismului, în: vol. Epoca, personalitatea și contribuția împăratului Constantin cel Mare la libertatea și consolidarea Bisericii creștine, Simpozionul Internațional Oradea, 23-24 Mai 2014, Editura Universitătii din Oradea 2014, pp. 286-315.

Aniversarea unui profesor de teologie, în revista: Altarul Banatului, Nr. 1-3/2014, pp. 151-171.

Părinții Apostolici, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco-Catholica Varadiensis, Nr. 1-2/2014, pp. 123-130.

Importanța scrierilor Sfântului Simeon Noul Teolog, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco-Catholica Varadiensis, Nr. 1-2/2014, pp. 131-140.

Constantin cel Mare și creștinismul, în: vol. Secularizarea și Europa contemporană – particularitățile Europei Centrale și de Est, Simpozionul Internațional, Oradea 4-5 Martie 2011, coordonator științific, Galaxia Gutenberg, 2013, pp. 87-101.

Rugăciunea în tradiția bizantină, un răspuns la secularizarea contemporană, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco-Catholica Varadiensis, Nr. 1-2/2013, pp. 67-76.

Importanța familiei în scrierile Sfinților Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, în: vol. Teologie și spiritualitate în operele Sfinților Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, Simpozionul Internațional Oradea, 28-30 Aprilie 2009, coordonator științific, Editura Galaxia Gutenberg, Târgu Lăpuș, 2013, pp. 122-132.

Imperiul Bizantin în timpul dinastiei Macedonenilor, în: vol. In Memoriam Liviu Borcea (1936-2006) dascăl și istoric, coordonator Pavel Cherescu, Editura Universității din Oradea 2011, pp. 292-305.

Viața Sfântului Vasile cel Mare un model pentru tinerii de azi, în: vol. Biserica în lumea contemporană Gaudium et Spes, Simpozionul Internațional Oradea, 3-4 aprilie 2008, coordonator științific, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2008, pp. 117-132.

Sfântul Simeon Noul Teolog în spiritualitatea răsăriteană, în: vol. 230 de ani de la Înființarea Eparhiei Române Unite de Oradea Mare – trecut, prezent și viitor, Simpozionul Internațional Oradea, 9-11 mai, 2007, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2008, pp. 121-139.

Importanța virtuților pentru dobândirea mântuirii, în viața și opera Sfântului Simeon Noul Teolog, în: vol. Tradiție și modernitate în societatea românească în noul context creat de aderarea la Uniunea Europeană, Simpozionul Internațional Oradea, 9-10 octombrie, 2007, Editura Universității din Oradea, Oradea, 2007, pp. 346-362.

Virtutea milosteniei în opera Sfântului Ioan Gură de Aur, în: vol. Teologie și Societate în opera Sfântului Ioan Gură de Aur la 1600 de ani de la intrarea sa în veșnicie, Simpozionul Internațional-Oradea, 22-23 mai 2007, Editura Universității din Oradea, Oradea, 2007, pp. 262-276.

Conflictul Sfântului Simeon Noul Teolog cu Sincelul Ștefan, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Greco-Catholica Varadiensis, Nr. 2/2007, pp. 75-82.

Sfântul Ioan Gură de Aur propovăduitor al milosteniei, în: revista Teologia, Nr. 2/2007, pp. 136-163.

Exilul Sfântului Simeon Noul Teolog și ultima parte a vieții sale, în: revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Greco-Catholica Varadiensis, Nr. 1/2007, pp. 83-89.

Asceza la Sfântul Grigorie de Nyssa, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 1-2/2005, pp. 175-187.

Concepția Sfântului Grigorie de Nyssa despre păcat, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 3-4/2004, pp. 78-87.

Integrarea Sfântului Simeon Noul Teolog în spiritualitatea răsăriteană, în: revista Orizonturi Teologice, volum omagial, 2001, pp. 140-145.

Desăvârșirea creștină la Sfântul Ioan Gură de Aur, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 4/2001, pp. 95-104.

Asceza în primele veacuri ale creștinismului, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 3/2001, pp. 87-101.

Despătimirea și lucrarea Sfântului Duh, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 2/2001 pp. 125-133.

Taina Sfintei Spovedanii la Sfântul Simeon Noul Teolog, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 1/2001, pp. 104-115.

Vederea luminii dumnezeiești după Sfântul Simeon Noul Teolog, în: revista Teologia, Nr. 4/2000, pp. 102-121.

Taina Sfântului Botez la Sfântul Simeon Noul Teolog, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 3/2000, pp. 164-172.

Îndumnezeirea după Sfântul Simeon Noul Teolog, în: revista Teologia, Nr. 2/2001, p. 81-104.

Bizanțul în timpul Sf. Simeon Noul Teolog, în: revista Orizonturi Teologice, Nr. 1/2000, pp. 138-158.

Viața duhovnicească după Sf. Simeon Noul Teolog, în: revista Credința Ortodoxă, Nr. 2/1999, pp. 144-162.

Cuprins

Lista publicațiilor: Lector univ. dr. Pr. Calin Ioan Dușe	9
Cuvânt înainte	19
Introducere	21
Abrevieri	29
CAPITOLUL I.	
Scurtă istorie a Imperiului Roman	49
I.1. Înainte de întemeierea Romei – influența etruscilor	52
Etrusci	56
I.2. Perioada Regalității 754/753-509 î.Hr	60
I.3. Perioada Republicii 509-27 î.Hr.	68
I.4. Expansiunea romană	
I.5. Perioada imperiului 27 î.Hr. –	
476 în Apus – 1453 în Răsărit	86
Octavian August 27 î.Hr14 d.Hr.) –	
Cu el începe dinastia Iulio-Claudiană	86
Tiberiu 14-37	94
Caligula 37-41	96
Claudiu 41-54	100
Nero 54-68	
Vespasian 69-79 – Cu el începe dinastia Flaviilor/Flaviană	
Titus 79-81	
Domițian 81-96	
Nerva 96-98 – Cu el începe dinastia Antoninilor	125

Traian 98-117	127
Bibliografie la Capitolul I	136
CAPITOLUL II.	
Instituțiile și magistraturile romane	155
II.1. Armata	
II.2. Clasele sociale	165
II.3. Dreptul	
II.4. Economia	170
II.5. Demografia	175
II.6. Construcțiile și arhitectura	177
Bibliografie la Capitolul II	
CAPITOLUL III.	
Cultura, filosofia și religia romană	193
III.1. Educația și învățământul	
III.2. Personalități culturale	
III.3. Filosofia	
III.4. Religia	298
Religia în perioada Regalității	
Cultul la romani	
Sacerdoțiul la romani	
Cultul la romani	
Mantica	
Cultul morților Religia în perioada Republicii	
Religia în perioada Imperiului	
Cultul imperial	
III.5. Cultele orientale la Roma	
Bibliografie la Capitolul III	330
CAPITOLUL IV.	
Apariția și răspândirea creștinismului	
IV 1 Starea lumii greco-romane	345

IV.2. Lumea iudaică la apariția creștinismului	349
IV.3. Sfântul Ioan Botezătorul	357
IV.4. Mântuitorul Isus Hristos și întemeierea creștinismului	361
IV.5. Întemeierea Bisericii	370
IV.6. Viața și activitatea misionară a Sfântului Apostol Pavel	404
Bibliografie la Capitolul IV	441
CAPITOLUL V.	
Creștinismul în secolul I	459
V.1. Creștinismul la Roma în secolul I	459
V.2. Creștinismul la Antiohia în secolul I	510
Propovăduirea creștinismului în Antiohia, de către Sfântul Apostol Pavel	524
V.3. Creștinismul la Corint în secolul I	540
V.4. Ereziile din secolul I	
Prezentare generală	
Ereziile iudaizante	
Ereziile iudeo-gnostice	
Diologiane la capitolai v	07 1
CAPITOLUL VI.	
Părinții Apostolici	591
VI.1. Prezentare generală	591
VI.2. Didahia/Învățătura celor doisprezece Apostoli	601
VI.3. Sfântul Clement Romanul	626
VI.4. Sfântul Ignatie Teoforul	637
VI.5. Sfântul Policarp al Smirnei	648
Concluzii	661
Bibliografie la Capitolul VI	665
Glosar de termeni romani	685
Abrevieri	

Imperiul roman și creștinismul în secolul I

Anexe 8	807
1. Lexicon de termeni militari	807
2. Denumirile triburilor rurale și prescurtările lor epigrafice	809
3. Lista împăraților romani/bizantini și a episcopilor/papilor	814
4. Lista arhiereilor iudei și a procuratorilor romani din Iudeea	
în perioada de început a Bisericii	836

Cuvânt înainte

Civilizația greco-romană și-a pus amprenta asupra continentului european, istoria antică și medievală preluând din tezaurul culturii eleniste. Geniul roman a transformat faciesul Europei legând teritorii îndepărtate prin drumuri și poduri. Viaductele și apeductele au servit marilor centre urbane, care s-au dezvoltat beneficiind de o infrastructură, ce a generat un *modus vivendi* al unei lumi civilizate în care termele, bibliotecile, administrația publică și militară au asigurat unitatea mai multor popoare reunite de Roma. Devenit un Imperiu, ca orice structură a puterii lumești, el a cunoscut decadența și, în cele din urmă, destrămarea, moștenirea culturală a civilizației romane trecând prin prisma etnogenezelor și a nuanțărilor specifice.

Însă, involuntar, Imperiul Roman a jucat un rol important asupra istoriei Bisericii. Misiunea pe care Apostolii au primit-o de la Hristos de a propovădui tuturor neamurilor a fost facilitată de libera circulație pe teritoriul administrat de romani. Creștinismul primar a trecut prin perioade de persecuții, s-a confruntat cu eclectismul filosofic și religios din perioada de debusolare a unei lumi decadente, s-a structurat ca o Biserică în jurul marilor centre de difuziune, care vor deveni marile centre patriarhale de mai târziu, dar cel mai important lucru, a asigurat o unitate spirituală dincolo de jocurile puterii politice a timpului. Această unitate a creștinilor a legat popoarele Europei dincolo de noile frontiere apărute, lumea civilizată nu mai ținea de lumea romană, ci se transforma într-o societas christiana. Aceasta prelua tezaurul greco-roman și îl transforma prin amprenta lui Hristos, care va creștina arta, cultura, aspirațiile și destinul Vechii Europe. Începuturile acestei transformări se reflectă din plin prin epoca patristicii, problemele teologice, confruntările de idei și frământările specifice evoluției Bisericii regăsindu-se în scrierile Părinților Bisericii.

Mergând pe linia preocupărilor sale din domeniul patristicii, părintele Călin Ioan Dușe oferă studenților teologi și tuturor celor interesați o sinteză istorică asupra lumii romane, de la apariție până în perioada Bisericii primare. Consecvent prezentării din celelalte volume publicate, autorul caută să situeze cititorul în contextul timpului, oferind un tablou descriptiv, care ne ajută să legăm operele scriitorilor creștini de momentul istoric respectiv în care au apărut.

Sunt prezentate și nuanțările specifice Bisericilor locale, oprindu-se asupra Bisericilor Romei, Antiohiei și Corintului primului secol creștin. Dialogul dintre credință și gândirea filosofică în contextul pluralismului religiilor din spațiul cultural greco-roman generau primele interpretări eretice sau sincretisme de tip gnostic, Părinții Bisericii fiind obligați să aducă doctrina creștină pe linia propovăduirii lui Hristos și a continuității tradiției apostolice, care se concretiza prin canonul Sfintei Scripturi și prin Sfânta Tradiție.

Introducerea în perioada Părinților Apostolici începe prin cea mai veche scriere din patrimoniul patristicii, *Didahia* sau *Învățătura celor doisprezece Apostoli*, fiind prezentate operele Sfinților Clement Romanul, Ignatie Teoforul și Policarp al Smirnei.

Această abordare inter-disciplinară care reunește evenimentele istorice cu problematici specifice istoriei Bisericii, teologiei creștine și a literaturii patristice este necesară. Un instrument de lucru util predării-învățării patrologiei, lucrarea de față își va dovedi utilitatea pentru studenții teologi și poate fi un ghid practic alături de celelalte manuale și suporturi de curs destinate incursiunii în tainele teologiei și în studiul literaturii patristice.

Pr. Conf. univ. dr. habil. Alexandru BUZALIC

Introducere

Cartea de față Imperiul Roman și creștinismul în secolul I prezintă o introducere în ceea ce a reprezentat acest grandios Imperiu, care a lăsat o puternică amprentă în civilizatia si cultura umanității. Prin această lucrare de sinteză este reconstituită lumea în care s-a întrupat Mântuitorul Isus Hristos, dar și modul în care a ființat Biserica și s-a dezvoltat creștinismul din secolul I, în cadrul Imperiului Roman. În anul 2019 am publicat la Presa Universitară Clujeană o carte intitulată Imperiul Roman și creștinismul în timpul Părintilor Apostolici, având 475 de pagini. Prin această carte am deschis un proiect de cercetare, care, cu ajutorul Atotmilostivului Dumnezeu, se va întinde pe parcursul mai multor ani. Cartea respectivă avea menirea de a deschide o temă mereu actuală, pentru cei interesați de apariția și dezvoltarea creștinismului în cadrul Imperiului Roman, urmând ca pe viitor să apară monografii patristice dedicate Părintilor Apostolici. Astfel, în anul 2020 a apărut la Presa Universitară Clujeană, prima monografie patristică din teologia românească, dedicată Sfântului Clement Romanul intitulată Imperiul Roman și creștinismul în timpul Sfântului Clement Romanul.

În această lucrare, care are 572 de pagini, este prezentat în primul capitol Imperiul Roman în secolul I. Capitolul al II-lea descrie creștinismul în secolul I, dar și apariția și dezvoltarea acestuia la Roma. Capitolul III al lucrării este dedicat vieții și operei Sfântului Clement Romanul, care a fost în secolul I, după moartea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, în anul 67, cea mai mare personalitate creștină.

Proiectul de elaborare a monografiilor patristice dedicate Părinților Apostolici, a continuat prin apariția în anul 2022, tot la Presa Universitară Clujeană, a unei lucrări dedicate Sfântului Ignatie Teoforul. Cartea intitulată Imperiul Roman și creștinismul în timpul Sfântului Ignatie Teoforul, Episcopul Antiohiei are 510 pagini, fiind structurată pe patru capitole. Deoarece nu toți cititorii au avut acces la prima carte Imperiul Roman și creștinismul în timpul

Părinților Apostolici, am considerat că este mai util pentru cititori să prezint în primul capitol Imperiul Roman în secolul I. În capitolul al II-lea am prezentat Imperiul Seleucid (312-63 î.Hr.), iar în capitolul III este prezentată Antiohia, Orașul lui Dumnezeu, așa cum a fost numită de către împăratul Iustinian (527-565). Viața, opera și doctrina/învățătura Sfântului Ignatie Teoforul sunt prezentate în capitolul al IV-lea.

După publicarea acestor cărți și după epuizarea cărții *Imperiul Roman și creștinismul în timpul Părinților Apostolici*, am considerat că este oportun, să prezint în cadrul unei sinteze, subiectele pe care le-am tratat în cărțile amintite. Așa apare această carte *Imperiul Roman și creștinismul în secolul I*. Astfel, în cele 836 de pagini, cititorii vor găsi informații importante despre cele două subiecte. Așadar, Imperiul Roman și creștinismul sunt două subiecte, care au marcat, fascinat și schimbat istoria omenirii. De aceea, despre ele s-a scris mult și se va mai scrie.

Lucrarea de față, *Imperiul Roman și creștinismul în timpul secolul I*, este structurată pe șase capitole. În această carte am prezentat modul în care a evoluat Imperiul Roman de la început, cum s-a dezvoltat el pe parcursul timpului, dar și faptul că, la apariția creștinismului era în plină glorie. De asemenea, să înțelegem mai bine cum arăta acest Imperiu la momentul apariției creștinismului din punct de vedere teritorial, cum era organizat din punct de vedere instituțional, care erau mentalitățile romanilor, cultura, filosofia și religia romană, care era starea lumii greco-romane, dar și cum se prezenta lumea iudaică la apariția creștinismului.

Cunoscând toate aceste aspecte, vom putea înțelege mai bine modul în care a apărut, dar și cum s-a dezvoltat creștinismul de la apariția sa și până la sfârșitul perioadei Părinților Apostolici. În această perioadă de plină glorie în care se găsea Imperiul Roman se va naște creștinismul, care va suferi mult din partea acestuia timp de mai bine de trei secole. Această suferință a creștinilor va lua sfârșit odată cu venirea la conducerea Imperiului Roman a împăratului Constantin cel Mare (306-337), care, prin Edictul de la Mediolanum¹ din anul 313, va acorda libertatea de practicare a cultului creștin. Astfel, de acum înainte, creștinismul va deveni, din religie persecutată, religia favorizată în cadrul Imperiul Roman. Trebuie amintit

_

 $^{^{\}scriptscriptstyle 1}$ Mediolanum este azi orașul Milano în Italia.

faptul că civilizația romană a adus importante contribuții în organizarea politică, administrativă, juridică, artă militară, literatură, arhitectură, limbile Europei (limbile romanice), iar istoria sa continuă să aibă o influență puternică asupra lumii moderne.

În primul capitol am făcut o scurtă incursiune în istoria Imperiului Roman și am tratat despre modul în care etruscii și-au pus amprenta asupra evoluției acestuia. Din mozaicul de popoare preromane care locuiau în Italia, etruscii au fost cei care au creat o civilizație superioară, prima în Occident, aducând astfel, o importantă contribuție la dezvoltarea culturii și civilizației romane. Romanii au primit de la etrusci o moștenire considerabilă pe parcursul celor opt secole de civilizație și cultură. Regii etrusci au fost cei care au fondat Roma dându-i primele instituții civile. Tot de la etrusci romanii au avut primele modele de organizare militară, lucrări de urbanism, dar și opere de artă. Ei au dat romanilor modelul organizării vieții religioase, doctrine și practici rituale, iar scrierea romanilor a apărut tot prin influența etruscilor.

Pe parcursul existenței sale, civilizația romană a trecut prin mai multe etape: perioada Regalității 754/753-509 î.Hr., perioada Republicii 509-27 î.Hr., perioada Imperiului 27 î.Hr. – 28 august 476, în Apus și 29 mai 1453 în Răsărit. După ce am descris aceste etape prin care a trecut civilizația romană, modul în care a evoluat și s-a dezvoltat, am trecut la perioada Imperiului și am tratat pe scurt domnia fiecărui împărat, începând de la Octavian August (27 î.Hr.-14 d.Hr.) și până la împăratul Traian (98-117). Aici, am amintit și despre cele două războaie dacice din anii 101-102 și 105-106, când Dacia este cucerită definitiv de către romani și transformată în provincie romană. În urma acestei cuceriri romanii au descoperit tezaurul dacic, care a fost evaluat la o sută șaizeci și cinci de tone de aur² și trei sute treizeci și unu de tone de argint. Împăratul Traian l-a dus la Roma unde a oferit poporului roman panem et circensis (pâine și spectacole de circ). Această victorie împotriva dacilor a fost serbată la Roma timp de o sută douăzeci și trei de zile. În timpul

_

² În 2018 rezerva de aur a BNR este de 103,7 tone aur, echivalentul a 3,3 miliarde de euro. România este pe locul 35 în lume, după rezervele de aur pe care le deține Banca Națională și pe primul loc între țările din estul Europei. Sursa: https://www.zf.ro/banci-si-asigurari/topul-rezervelor-de-aur-la-nivel-mondial-romania-este-cel-mai-bine-clasata-tara-est-europeana-bnr-nu-a-mai-cumparat-aur-de-16-ani-14991625.

acestor serbări au murit zece mii de gladiatori și unsprezece mii de animale. Cu această ocazie împăratul Traian a donat câte șase sute cincizeci de dinari fiecărui contribuabil, a bătut noi monede și trei medalii comemorative.

Pentru a păstra amintirea acestei victorii împotriva dacilor, în anul 113, cu ajutorul arhitectului Apolodor din Damasc, împăratul Traian va construi la Roma, în noul For, Columna lui Traian. Ea este cel mai mare și cel mai frumos monument din Roma, fiind considerat actul de naștere al poporului român. La moartea împăratului Traian, în anul 117, Imperiul Roman a cunoscut cea mai mare expansiune. El avea o suprafață de trei milioane trei sute de mii de km², de aproximativ paisprezece ori suprafața României de azi³ și o populație de peste cincizeci și cinci de milioane de locuitori.

În capitolul al doilea, al cărții am prezentat instituțiile romane: armata, clasele sociale, dreptul, economia, demografia, construcțiile și arhitectura. Armata a fost aceea care a dus la dezvoltarea Imperiului Roman pe trei continente și ea a reprezentat una dintre instituțiile fundamentale ale romanilor. De aceea, armata a avut un rol important în cadrul Imperiului Roman, ea fiind cea care a ajutat la încasarea impozitelor, a participat la importante lucrări publice, construcții de monumente, puțuri, dar și la lucrări de refaceri și construcții de noi drumuri. De asemenea, armata a participat din plin la viața provinciilor și a fost un puternic factor de romanizare.

Romanii au fost un popor practic și, astfel, dreptul roman a evoluat pe parcursul secolelor în același timp cu viața socială, economică și politică. Astfel, pe parcursul timpului, dreptul roman a fost acela care a influențat legislația civilă și penală din multe state. Pe parcursul istoriei, romanii s-au remarcat ca și constructori desăvârșiți, iar lumea are și azi posibilitatea de a admira grandioasele sale construcții. Ele au pus în valoare geniul romanilor, atât la Roma, cât și în provinciile care au făcut parte din Imperiul Roman. Să nu uităm că podul de peste Dunăre construit între anii 103 și 105 de către arhitectul Apolodor din Damasc, avea o lungime de o mie o sută treizeci și cinci de metri cu piloni din piatră, care aveau între ei o distanță de cincizeci și unu de metri.

-

³ Suprafața României este de 238.397 km².

În capitolul al treilea intitulat *Cultura, filosofia și religia romană*, am prezentat educația și învățământul, personalitățile culturale, filosofia, religia romană, dar și cultele orientale care au pătruns la Roma. Pe parcursul timpului, religia romanilor a fost influențată de religia etruscilor, și de cea a grecilor. Cu toate acestea, ei au reușit să-și păstreze amprenta spiritului practic roman. Astfel, romanii s-au limitat la practicarea strictă a ritualurilor și, de aceea, nu vom găsi la ei scrieri de filosofie religioasă sau cu caracter religios-literar, în care să fie glorificate faptele zeilor ca și la greci. La romani, mitologia nu a cunoscut o dezvoltare așa de mare ca și la greci, iar zeii lor, înainte de influența greacă, nu au avut înfățișări umane și statui.

Cu timpul, cultul împăratului va deveni o tradiție la romani, chiar dacă au fost și unele proteste împotriva divinizării unor împărați, care au fost nevrednici. Din cauza acestui cult al împăratului, pe parcursul istoriei, creștinii vor avea mult de pătimit. Cultul imperial a început să se dezvolte tot mai mult, iar celelalte culte vechi au rămas în umbră, cu excepția lui Jupiter Optimus Maximus.

Cultul imperial a fost acela care a contribuit cel mai mult la unitatea Imperiului, pentru că, în cadrul acestui cult, nu a fost vorba de o persoană, ci de funcția pe care o îndeplinea persoana respectivă. Romanii au avut un tact și o înțelepciune cu totul aparte atunci când au cucerit provinciile, deoarece ei i-au lăsat pe cei învinși să-și practice mai departe propria religie și propriile obiceiuri, dar le-au cerut în schimb să recunoască supremația Romei și cultul imperial. Libertatea pe le-au acordat-o romanii provinciilor cucerite a făcut ca acestea să se dezvolte, mai ales cele orientale. Astfel, prin diferite mijloace, ei au adus la Roma civilizația orientală, care era mult superioară celei romane. Tot acum vor fi aduse în Italia, în sudul peninsulei, dar mai ales la Roma, cultele religioase orientale. Acestea vor răspunde și mai bine nevoilor religioase ale romanilor, pentru că vechea lor religie a devenit tot mai formalistă și rece. În această perioadă, cultele orientale vor pătrunde și vor aduce la Roma divinități ale popoarelor supuse. Ele își vor găsi locul în Panteonul roman, ducând la sincretismul religios, care va domina scena religioasă a Imperiului Roman până la sfârșitul său. Așadar, în primele capitole am încercat să parcurgem cele mai importante momente din istoria celui mai mare Imperiu, care a existat în istoria omenirii.

În cadrul acestui Imperiu se va naște și dezvolta creștinismul, cel care va schimba istoria omenirii. Providența divină a pregătit, pe parcursul secolelor, omenirea pentru venirea Mântuitorului Isus Hristos, și El a venit așa după cum ne spune Sfântul Apostol Pavel la: "plinirea vremii" (Gal. 4, 4).

Al patrulea capitol este intitulat *Apariția și răspândirea creștinismului*. El este menit să prezinte starea lumii greco-romane, dar și a lumii iudaice la apariția creștinismului, persoana și activitatea Sfântului Ioan Botezătorul, persoana Mântuitorului Isus Hristos din punct de vedere istoric, întemeierea creștinismului și a Bisericii, activitatea misionară a Sfinților Apostoli, dar și viața și activitatea misionară a Sfântului Apostol Pavel.

Capitolul al cincilea este intitulat *Creștinismul în secolul I*. În acest capitol este prezentată apariția și dezvoltarea creștinismului la Roma, Antiohia și Corint. Din păcate, încă din secolul I, în cadrul creștinismului au început să apară și primele erezii. Împotriva acestora, Biserica a luat atitudine, încă de la început, așa după cum se poate vedea din subcapitolul patru.

Părinții Apostolici, care au fost urmașii Sfinților Apostoli, sunt prezentați în capitolul șase. Acesta începe cu prezentarea generală a Părinților Apostolici, după care sunt amintiți cei mai importanți. Este prezentată Didahia/Învățătura celor doisprezece Apostoli, care este o scriere contemporană cu Evangheliile sinoptice și epistolele pauline. Capitolul continuă cu prezentarea Sfântul Clement Romanul, care a fost ucenicul Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Alături de aceștia, el a contribuit la organizarea și consolidarea creștinismului la Roma. Sfântul Clement Romanul este al treilea episcop/papă al Romei (91-101), după Sfântul Apostol Petru (42/64-67), Lin/Linos/Linus (67-78) și Anaclet/Cletus (79-91). Din a doua jumătate a secolului I, creștinismul antiohian este dominat de puternica personalitate a Sfântului Ignatie Teoforul. Potrivit Tradiției, el a fost copilul pe care Mântuitorul Isus Hristos l-a luat în brațe și l-a prezentat Sfinților Apostoli ca și model de smerenie: "Deci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor. Și cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primește" (Mt. 18, 4-5). Sfântul Ignatie Teoforul a păstorit ca și episcop al Antiohiei între anii 68/75? și 107, când a primit martiriul în Colosseum, la 20 decembrie, fiind aruncat la fiarele sălbatice. Cu Sfântul Policarp al Smirnei (70-156) se încheie perioada Părinților Apostolici. Prin scrierile și viața lor, ei au făcut trecerea de la perioada apostolică și cea a Noului Testament, la perioada Apologeților creștini. Părinții Apostolici au pus bazele teologiei creștine, care va fi continuată și aprofundată de către Apologeții creștini, dar mai ales de către Sfinții Părinți din secolele următoare.

Anexele, dar și numeroasele fotografii, au menirea de a ajuta cititorii să vizualizeze subiectele tratate, în sens pedagogic, trimițându-i spre o mai precisă încadrare a temei dezbătute.

Cartea de față este o lucrare de sinteză adusă la zi, prin care oferă studenților, masteranzilor, dar și doctoranzilor o introducere într-o tematică deosebit de vastă și importantă. De asemenea, ea se adresează celor care sunt pasionați de istoria Imperiului Roman, de istoria apariției și răspândirii creștinismului în secolul I, dar și de perioada Părinților Apostolici. Pentru cei pasionați, dar mai ales pentru cei care doresc să aprofundeze aceste subiecte, la sfârșitul fiecărui capitol vor putea să studieze o bibliografie destul de bogată în limba română, dar și în alte limbi. Sper ca, prin această carte, să aduc o umilă contribuție la tot ceea ce a însemnat grandiosul Imperiu Roman, la modul în care cetățenii săi au fost pregătiți pentru primirea și răspândirea creștinismului, dar și interacțiunea lor cu Părinții Apostolici.

În încheiere, mulțumesc Atotputernicului și Milostivului Dumnezeu, dar și celor care în diferite moduri m-au ajutat la apariția acestei cărți. Mulțumirile mele se îndreaptă către Pr. Conf. univ. dr. habil. Alexandru Buzalic și Conf. univ. dr. Marius Telea, referenții științifici ai acestei cărți.

De asemenea, doresc să aduc calde mulțumiri ostenitorilor de la Editura Presa Universitară Clujeană, în special doamnei director Codruța Săcelean și domnului Vasile Moraru, pentru colaborarea și sprijinul din acești ani, în care am reușit să publicăm 6 cărți.

Abrevieri

AAB Abhandlungen, Academia de Berlin, Phil.-hist. Klasse 1815ss.

AAM Anzeiger der Osterreichischen Akademie der Wissenschaften, Viena,

1864ss.

AAT Atti dell Accademia delle Scienze di Torino, Classe di Scienze morali,

storiche e filologiche, Torino.

AB Analecta Bollandiana, Bruxelles.

ABan Revista Altarul Banatului, Timişoara.

AC Antike und Christentum (J. Dölger) 1929-1950, Münster im Westfalen.

ACL Antiquité Classique, Louvain.

ACO Acta Conciliorum Oecumenicorum, ed. por E. Schwartz, Berlin, 1914ss.

ACW Ancient Christian Writers, edit. J. Quasten and J.C. Plumbe,

Westminster Md.

ΑΕ΄ Αοχαιολογική Έφημερίς, Αθήνα.

AEHEH Annuaire de l'École Pratique des Hautes Études, IVe section, sciences

historiques et philosophiques, Paris.

AER American Ecclesiastical Review, Washington.

AFL Annuaire de l'École Pratique des Hautes Études, IVe section, sciences

historiques et philosophiques, Paris.

AFLNice Annales de la Faculté des Lettres et Sciences Humaines de Nice, Nice.

AFTASS Anuarul Facultății de Teologie "Andrei Şaguna", Sibiu.

AGP Archiv für Geschichte der Philosophie, Berlin, 1889-1932.

AGWG Abhandlungen der Gesellschaft der Wissenschaften, Göttingen.

AHD Archives d'histoire doctrinale et littéraire, Paris, 1926ss.

AIPh Annuaire de l'Institut de philologie et d'histoire orientales et slaves.

Paris-Bruxelles, 1932ss.

Imperiul Roman și creștinismul în secolul I

AJA American Journal of Archaeology, Princeton, 1885ss.

AJPh American Journal of Philology, Baltimore, 1880ss.

AKK Archiv für katholisches Kirchenrecht, Mainz, 1857ss.

AL Acta Lingüistica, Copenhagen.

ALMA Archivum latinitatis medii aevi (Bulletin du Cange), Paris-Bruxelles,

1924ss.

ALW Archiv für Liturgiewissenschaft, Regensburg.

ANF Ante-Nicene Fathers, Buffalo-New York.

Ang Angelicum, Roma, 1924ss.

ANL Ante-Nicene Christian Library, Edinburgh.

Ant Antonianum, Roma, 1926ss.

AnThA L'Année Théologique Augustinienne, Paris.

AOAW Anzeiger der Österreichischen Akademie der Wissenschaften in Wien,

Philos. – hist. Klasse, Wien.

APF Archiv für. Papyrusforschung, Leipzig, 1901ss.

Aph Archives de Philosophie, Paris.

AR Archivum Romanicum, Firenze.

AR Revista Altarul Reîntregirii, Alba Iulia.

ArOr Arhiv Orientálni, Praga.

ARW Archiv für Religionswissenschaft, Berlin-Leipzig, 1898ss.

ASH Ac Acta Antiqua Academiae Scientiarum Hungaricae, Budapest.

ASS Acta Sanctorum, ed. por los Bolandistas, Antwerp y Bruselas, 1634ss.

AST Analecta Sacra Tarraconensia, Barcelona, 1925ss.

AT Année théologique, Paris.

ATG Archivo Teológico Granadino, Granada, 1938ss.

AThR Anglican Theological Review, New York.

AtTor Atti dell' Accademia delle Scienze di Torino, Torino.

Aug Augustiniana, Louvain, 1951ss.

AugMag Augustinus Magister. Congrès International Augustinien, Paris, 21-24

septembre 1954. Vol. l e 2: Comunicazioni; vol.3: Atti. Paris, 1954-1955.

AUS Annali dell Instituto Italiano per gli Studi Storici, Napoli.

BAB Bulletin de la Classe des Lettres de l'Académie Royale de Belgique,

Bruxelles.

BAC Biblioteca de Autores Cristianos, Madrid, 1945ss.

BAGB Bulletin de l'Association G. Budé, Paris.

BALAC Bulletin d'ancienne littérature et d'archéologie chrétienne, Paris.

BAPC Bulletin of the Polish Academy, Krakow.

BBI Bulletin of the Byzantine Institute, Boston.

BBR Bulletin dé l'Institut historique belge de Rome.

BCC Biblioteca Clásica del Catolicismo, Madrid.

BEHE Bibliothéque de l'École des Hautes Études, Paris.

Bess Bessarione, Roma, 1896ss.

ΒΕΠ Βιβλιοθήκη' Ελλήνων Πατέρων και Εκκλησιαστικών Συγγραφέων

(editată de: Αποστολικής Διακονίας τής Εκκλησίας τής 'Ελλάδος),

Aθήνα, 1955 ş.urm.

BFC Bolletino di Filologia Classica, Torino.

BFTh Beiträge zur Förderung der Theologie, Gütersloh.

BGDS Beiträge zur Geschichte der deutschen Sprache.

BHM Bulletin of the History of Medicine, Baltimore.

BHTh Beitráge zur historischen Theologie, Tübingen, 1929ss.

Bibl Biblica, Roma, 1920ss.

BICS Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University of

London.

BiNJ Bijdragen van de Philosophische en Theologische Faculteiten der

Nederlandsche Jezüeten, Roermond-Maastricht, 1938ss.

BiZ Biblische Zeitschrift, Paderborn-Freiburg 1903-1939, 1957ss.

BJ Bursians Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen

Altertumswissenschaft, Lepzig.

BJR Bulletin of John Rylands Library, Manchester.

BKP Beiträge zur klassischen Philologie, Mannheim.

BKV Bibliothek der Kirchenväter, Kempten und München.

Imperiul Roman și creștinismul în secolul I

BKV' Bibliothek der Kirchenväter, ed. O. Bardenhewer, T. Schermann, C.

Weyman. Kempten und München, 1911ss.

BKV" Bibliothek der Kirchenväter, Zweite Reihe, ed. por O. Bardenhewer, J.

Zellinger, J. Martin, München, 1932ss.

BLE Bulletin de littérature ecclésiastique, Toulouse.

BM Benediktinische Monatschrift, Beuron, 1919ss.

BNJ Byzantinisch-Neugriechische Jahrbücher, Athen.

BOR Revista Biserica Ortodoxă Română, București.

BoS Bogolovska Scotra, Zagreb, 1912ss.

BoZ Bonner Zeitschrift für Theologie und Seelsorge, Düsseldorf, 1925ss.

BPEC Bolletino del Comitato per la preparazione dell'Edizione nazionale del

Classici greci e latini, Roma.

BTAM Bulletin de Théologie Ancienne et Médiévale, Louvain, 1929ss.

BV Bogolosvni Vestnik, Lubiana, 1921ss.

BVM Bologolovskij Vestnik, Mosca, 1892ss.

ByF Byzantinische Forschungen.

BYZ Byzantion, Bruxelles.

BZ Byzantinische Zeitschrift, Leipzig-München.

CBQ The Catholic Biblical Quarterly, Washington.

CC Civiltà Cattolica, Roma.

CCL Corpus Christianorum-Series Latina, Turnhout, Paris.

CD La Ciudad de Dios, Madrid, 1891ss.

CDA Godisnik na Duchovnata Akademia, Sofia.

CE The Catholic Encyclopedia. New York 1907-1914; Supl. 1922.

CH Church History, Chicago.

Ch Das Konzil von Chalkedon, Geschichte und Gegenwart, ed. por A.

Grillmeier y H. Bacht.

CHR The Catholic Historical Review, Washington DC.

CJ Classical Journal, Chicago.

CM Classica et Mediaevalia, Kopenhagen.

CO Revista Credința Ortodoxă, Alba Iulia.

Col Colecția.

CPh Classical Philology, Chicago.

CPS Corona Patrum Salesiana, Torino.

CPT Cambridge Patristic Texts.

CQ Classical Quarterly, London-Oxford.

CQR The Church Quarterly Review, London.

CR The Classical Review, London-Oxford.

CRAI Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, Paris.

CRI Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, Paris.

CSCO Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium, Paris.

CSEL Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum, Wien.

CSHB Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae, Bonn, 1828-1897.

CTh Collectanea Theologica, Lwow, 1920ss.

d.Hr. după Hristos.

DCA

DA Dissertation Abstracts. Ann Arbor, Michigan.

DAC Dictionary of the Apostolic Church, ed. por J. Hastings, Edinburgh, 1915-1918.

1915-1916.

DAL Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie, Paris.

DAp Dictionnaire Apologétique, ed. por A. d'Alés, Paris, 1925ss, 4.8 ed.

DB Dictionnaire de la Bible, ed. por F. Vigouroux, Paris, 1895-1912; Supl. 1926ss.

Dictionary of Christian Antiquities, ed. por W. Smith y S. Cheetham, London, 1875-1880, 2 vols.

DCB Dictionary of Christian Biography, Literature, Sects and Doctrines, ed. por W. Smith y H. Wace, London 1877-1887, 4 vol.

DCS Die Griechischen Christlichen Schriftsteller, Berlin.

DDC Dictionnaire de droit canonique, ed. por V. Villien, E. Magnin, R. Naz, Paris, 1924ss.

DECA Dictionnaire encyclopédique du christianisme ancien, Angelo di Berardino, François Vial, 2 vol., Ed. du Cerf, Paris, 1990.

Imperiul Roman și creștinismul în secolul I

DHC Documents Illustrative of the History of the Church, ed. por B. J. Kidd,

London, 1938, 2 vol.

DHG Dictionnaire d'Histoire et de Géographie Ecclésiastique, ed. par A.

Baudrillart, Paris, 1912ss.

DLZ Deutsche Literaturzeitung für Kritik der internationalen Wissenschaft,

Berlin, 1880ss.

DOP Dumbarton Oaks Papers, Cambridge (Mass.), 1941ss.

DOS Dumbarton Oaks Studies. Cambridge (Mass.), 1950ss.

DR Downside Review, Downside Abbey (Bath).

DSp Dictionnaire de spiritualité, Paris, 1932-1995.

DSt Dominican Studies, Oxford, 1948ss.

DT Divus Thomas, Fribourg, 1914ss.

DTC Dictionnaire de Théologie Catholique, ed. por A. Vacant, E. Mangenot et

E. Amann, Paris, 1927.

DTP Divus Thomas, Piacenza, 1880ss.

DTT Dansk Teologisk Tidsskrift, Kobenhavn.

EA Enchiridion Asceticum, ed. por M. J. Rouet de Journel y J. Dutilleul, 4.s

ed. Barcelona, 1947.

EB Estudios Bíblicos, Madrid.

EBrit Encyclopaedia Britannica. 14.* ed. Chicago, London, Toronto 1929ss.

EC Enciclopedia Cattolica, Roma, 1949-1954.

ECl Estudios Clasicos, Madrid.

ECQ Eastern Churches Quarterly, Ramsgate, 1936ss.

EE Estudios Ecclesiasticos, Madrid.

ΕΕΒS Έπετνπίς της `Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών, Atene.

EH Enchiridion Fontium Historiae Ecclesiasticae Antiquae, ed. por C.

Kirch; 6.* ed. por L. Ueding, Barcelona, 1947.

EHPR Etudes d'Histoire et de Philosophie Religieuse.

EHR English Historical Review, London, 1886ss.

EIBMBOR Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române.

EJb Eranos Jahrbuch, Zürich.

EL Ephemerides Liturgicae, Roma, 1887ss.

EM Estudios Marianos, Madrid.

EO Echos d'Orient, Paris.

Eos. Commentarii Societatis Philologicae rolonorum, Lwow, 1894ss.

EP Enchiridion Patristicum, ed. por M. J. Rouet de Journel, 18.a ed.

Freiburg im Br., 1953.

EPhM Ephemerides Mariologicae, Madrid.

ErJB Eranos Jahrbuch, Zürich.

ES Enchiridion Symbolorum, ed. por H. Denzinger y C. Rahner. 30. a ed.

Freiburg im Br., 1955.

Et Études, Paris, 1856ss (hasta 1896: Études religieuses).

EtByz Études Byzantines, Paris, 1943-1945.

EtC Études Classiques, Namur.

EThL Ephemerides Theologicae Lovanienses, Louvain.

ETL Ephemerides Theologicae Lóvánienses, Louvain, 1924ss.

ExpT The Expository Times, Edinburgh, 1898ss.

FC The Fathers of the Church, ed. por R. J. Deferrari, New York, 1947ss.

FF Forschungen und Fortschrift, Berlin, 1925ss.

FKDG Forschungen zur Kirchen-und Dogmengeschichte, Göttingen, 1953ss.

FLDG Forschungen zur christliche Literatur und Dogmengeschichte,

Paderborn.

Folia Folia. Studies in the Christian Perpetuation of the Classics, New York,

1947ss.

FP Florilegium Patristicum, Bonn.

FRL Forschungen zur Religion und Literatur des Alten und Neuen

Testamentes, Göttingen.

FS Franciscan Studies, St. Bonaventure (N.Y.), N. S., 1941ss.

FThST Freiburger theologische Studien, Freiburg im Br., 1910ss.

FuPat Fuentes Patristicas, Madrid, 1994.

FZPT Freiburger Zeitschrift für Philosophie und Theologie, Freiburg.

Gab Abhandlungen der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen.

GB Revista Glasul Bisericii, București.

GCS Die Griechischen Christlichen Schriftsteller, Berlin.

GDA Godisnik na Duchovnata Akademia, Sofia.

GGA Göttingische Gelehrte Anzeigen, Göttingen.

Gior Fil Giornale Italiano di Filologia, Napoli.

Gno Gnomon. Kritische Zeitschrift für die gesamte Altertums wissenschaft,

München, 1925ss.

Greg Gregorianum, Roma.

GTT Gereformeerd Theologisch Tijdschrift, Aalten.

HA Handes Amsorya, Monatsschrift für Armenische Philologie, Wien.

HAPhG Heidelberger Abhandlungen zur Philosophie und ihre Geschichte,

Heidelberg.

Hermathena Hermathena. A Series of Papers on Literature, Science and Philosophy,

Dublin-London, 1874ss.

Hermes Hermes. Zeitschrift für klassische Philologie, Berlin, 1866ss.

HispS Hispania Sacra, Madrid-Barcelona.

HJ The Hibbert Journal, London, 1902ss.

HJG Historisches Jahrbuch der Görres-Gesellschaft, München-Köln.

HS Harvard Studies and Notes in phil. and lit., Cambridge (Mass.).

HSCP Harvard Studies in Classical Philology, Cambridge (Mass.).

HThR The Harvard Theological Review, Cambridge (Mass).

HTS Harvard Theological Studies, Cambridge (Mass.)

HVS Historische Vierteljahrsschrift, Leipzig, 1898-1937.

HZ Historische Zeitschrift, München-Berlin, 1859ss.

IER The Irish Ecclesiastical Record, Dublin, 1864ss.

IKZ Internationale Kirchliche Zeitschrift, Berna.

Isis Isis. Quarterly Organ of the History of Science Society, Bruges-Cambridge

(Mass.), 1913ss.

ITQ The Irish Theological Quarterly, Dublin, 1864ss.

î.Hr. înainte de Hristos.

JA Journal Asiatique, Paris.

JAC Jahrbuch für Antike und Christentum, Münster.

James M. R. James, The Apocryphal New Testament, Oxford, 1924.

JbAC Jahrbuch für Antike und Christentum, Münster.

JBL Journal of Biblical Literature, New Haven.

JDAI Jahrbuch des Deutschen Archäologischen Instituts, Berlin, 1886ss.

JEH The Journal of Ecclesiastical History, London.

JHS Journal of Hellenic Studies, London, 1880ss.

JL Jahrbuch für Liturgiewissenschaft, Münster, 1921-1941.

JLH Jahrbuch für Liturgik und Hymnologie, Kassel, 1955ss.

JNES Journal of Near Eastern Studies, Chicago, 1942ss.

JOBG Jahrbuch der Österreichischen Byzantinischen Gesellschaft, Viena,

1951ss.

JQR Jewish Quarterly Review, Philadelphia, 1888ss.

JR The Journal of Religion, Chicago.

JRH The Journal of Religious History, Sydney.

JRS Journal of Roman Studies, London.

JS Journal des Savants, Paris.

JSOR Journal of the Society of Oriental Research, Chicago, 1917-1932.

JThS Journal of Theological Studies, Oxford-London.

KA Kyrkohistorisk Årsskrift, Stockholm.

KAV Kommentar zu den apostolischen Väter, Göttingen, 1993.

KGA Kirchengeschichtl. Abhandl., ed. M. Sdralek, Breslau, 1902-1912.

KIT Kleine Texte für Vorlesungen und Übungen. Begründet von H. Lietzmann.

Krüger-Ruhbach G. Krüger-G. Ruhbach, Ausgewählte Märtyrerakten, Tübingen⁴, 1965.

KT Kleine Texte für Vorlesungen und Übungen, ed. Por H. Lietzmann, Berlin, 1903ss.

LACL Lexikon der antiken christlichen Literatur, Siegmar Döpp und Wilhelm Geerlings unter Mitarbeit von Peter Bruns, Georg Röwekamp und

Matthias Skeb OSB, 2. Auflage, Herder, Freiburg/Basel/Wien.

Latmos Latomus. Revue des études latines, Bruxelles.

LCC Library of Christian Classics, ed. por J. Baillie, J. T. McNeill, H. P. van

Dusen, London-Philadelphia, 1953ss.

LCL Loeb Classical Library, London-New York.

LF Liturgie Geschichtliche Forschungen, Münster, 1918ss.

LFC Library of the Fathers of the Holy Catholic Church, ed. por E. B. Pusey,

J. Keble e J. H. Newman, Oxford, 1838-1888.

LJ Liturgisches Jahrbuch, Münster, 1951ss.

LNPF A Select Library of Nicene and Post-Nicene Fathers of the Christian

Church, ed. por Ph. Schaff e H. Wace, Buffalo-New York, 1886-1900.

LQ LA Liturgie Geschichtliche Quellen, Münster, 1918ss.

LQF Liturgie Geschichtliche Quellen und Forschungen, Münster im

Westfalen.

LThK Lexikon für Theologie und Kirche, Freiburg, 1930-1938.

LThK2 Lexikon für Theologie und Kirche 2.a ed. Freiburg im Br., 1957ss.

LThPh Laval Théologique et Philosophique, Québec.

LZ Liturgische Zeitschrift.

LZB Literarisches Zentralblatt, Leipzig.

MA Revista Mitropolia Ardealului, Sibiu.

MAH Mélanges d'Archéologie et d'histoire, Paris-Roma, 1881ss.

MB Revista Mitropolia Banatului, Timișoara.

MBTh Münsterische Beiträge zur Theologie, Münster, 1923ss.

MC Monumenta Christiana. Bibliotheek van Christelijke Klassieken,

Utrecht de Bruxelles, 1948ss.

MD La Maison-Dieu, Paris, 1945ss.

MDAI Mitteilungen des Deutschen Archäologischen Instituts. Römische

Abteilung, Heidelberg.

MG Migne, Patrologia Graeca.

MGH Monumenta Germaniae Historica, Hannover-Berlin, 1826ss.

MGWI Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judentums,

Breslau, 1851ss.

ML Migne, Patrologia Latina.

MMS Revista Mitropolia Moldovei si Sucevei, Iasi.

Mnem Mnemosyne, Leyden.

MO Revista Mitropolia Olteniei, Craiova.

MS Mediaeval Studies, Toronto, 1939ss.

MSCA Miscellanea Agostiniana, Roma, 1931.

MSCI Miscellanea Isidoriana, Roma, 1935.

MSLC Miscellanea di Studi di Letteratura Cristiana Antica, Catania.

MSR Mélanges de Science Religieuse, Lille, 1944ss.

MStHTh Münchener Studien zur historischen Theologie, München, 1921-1937.

MTS Münchener Theologische Studien, München, 1950ss.

MTZ Münchener Theologische Zeitschrift, München.

Mu Le Muséon, Louvain.

Musurillo The Acts... H. Musurillo, The Acts of the Christian Martyrs, Oxford,

1972.

N Did Nuovo Didaskaleion, Catania.

N.F. Neue Folge.

N.S. Nueva serie, Nouvelle Série, New Series.

NA Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde,

Hannover, 1876-1936.

NADG Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde,

Hannover.

NAKG Nederlands Archief voor Kerkgeschiedenis, Haag.

NC La Nouvelle Clio, Bruxelles, 1947ss.

ND Nuovo Didaskaleion, Catania, 1947ss.

NDid Nuovo Didascaleion, Catania.

NGWG Nachrichten der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen.

NJKA Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Leipzig.

NKZ Neue kirchliche Zeitschrift, Erlangen-Leipzig, 1890ss.

Nov Test Novum Testamentum, Leiden.

NRTh Nouvelle Revue Théologique, Tournai.

NSch New Scholasticism, Washington, 1927ss.

NTA Neutestamentliche Abhandlungen, Münster, 1909ss.

NTS New Testament Studies, Cambridge.

NTT Nieuw Theologisch Tijdschrift, Haarlem.

NZSTh Neue Zeitschrift für systematische Theologie, Berlin.

ÖAKR Österreichisches Archiv für Kirchenrecht, Wien.

OC Oriens Christianus, Leipzig-Wiesbaden.

OCh Orientalia Christiana, Roma, 1923-1934.

OChA Orientalia Christiana Analecta, Roma, 1939.

OCP Orientalia Christiana Periodica, Roma.

ODB The Oxford Dictionary of Byzantium, Oxford.

ODCC The Oxford Dictionary of the Christian Church, London, 2th édition.

OLP Orientalia Lovaniensia, Louvain.

OLZ Orientalistische Literaturzeitung, Leipzig.

Or Orientalia. Commentari periodici Pont. Instituti Bibl., Roma, 1920ss.

Orph Orpheus. Rivista di umanità classica e cristiana, Catania.

OrSy L'Orient Syrien, Paris.

Ort. Revista Ortodoxia, Bucuresti.

OstKSt Ostkirchliche Studien, Würzburg.

OT Revista Orizonturi Teologice, Oradea.

PB Pastor Bonus, Tréveris, 1889ss.

PC Páraula Cristiana, Barcelona.

PG J. P. Migne, Patrologia Graeca.

Phil Philologus. Zeitschrift für das klassische Altertum, Leipzig-Wiesbaden,

1946ss.

PhJ Philosophisches Jahrbuch der Görres-Gesellschaft, Fulda, 1888ss.

PhW Philologische Wochenschrift, Leipzig.

PL J. P. Migne, Patrologia Latina.

PO Patrologia Orientalis, Paris.

PP La Parola del Passato. Rivista di studi classici, Napoli, 1946ss.

PrOChr Le Proche-Orient Chrétien, Jerusalém, 1951ss.

PS Patrologia Syriaca, ed. R.Graffin, Paris, 3 vol.

PSB Colecția Părinți și Scriitori Bisericești, București.

PSt Patristic Studies, ed. por R. Deferrari, Washington (D.C.), 1922ss.

PThR Princeton Theological Review, Princeton.

PWK Pauly-Wissowa-Kroll, Realencyclopädie der classischen

Altertumswissenschaft, Stuttgart, 1839, 1980.

QLP Questions Liturgiques et Paroissiales, Louvain, 1918ss.

RABM Revista de Archivos, Bibliotecas-Museos, Madrid.

RAC Rivista di Archeologia Cristiana, Roma, 1924ss.

RACH Reallexikon für Antike und Christentum, Stuttgart.

RAL Rendiconti della Reale Accademia Nazionale dei Lincei, Classe di

scienze morali, storiche e filologiche, Roma.

RAM Revue d'Ascétique et de Mystique, Toulouse.

Rap Revue Apologétique, Paris, 1905-1940.

RB Revue Bénédictine, Maredsous.

Rb Revue Biblique, Paris.

RBibl Revue Biblique. Paris 1891ss, Nueva Serie, 1904ss.

RBPh Revue Belge de Philologie et d'Histoire, Bruxelles.

RC Revue Critique d'Histoire et de Littérature, Paris.

RCC Revue des Cours et Conférences, Paris.

RCCM Rivista di Cultura Classica e Mediaevale, Roma.

RHDFE Revue Historique de Droit Français et Étranger, Paris, Sirey.

RDC Revue de Droit Canonique, Strasbourg, 1951ss.

RE Realencyklopädie für protestantische Theologie und Kirche, fondata

por J. J. Herzog, 3.* ed. a cura di A. Hauck, Leipzig, 1896-1913.

REA Revue des Études Arméniennes, Paris.

REAN Revue des Études Anciennes, Bordeaux, 1899ss.

REAug Revue des Études Augustiniennes, Paris.

REB Revue des Études Byzantines, Paris, 1946ss.

REG Revue des Études Grecques, Paris.

REL Revue des Études Latins, Paris.

RelC Religión y Cultura, Madrid.

Religio Religio, ed. E. Buonaiuti, Roma, 1925-1939.

RET Revista española de Teología, Madrid.

RevR Review of Religion, New York.

RF Razón v Fe, Madrid, 1901ss.

RFE Revista de Filología Española, Madrid.

RFIC Rivista di Filologia e Istruzione Classica, Torino.

RFN Rivista di Filosofia Neoscolastica, Milano, 1909ss.

RGG' Religion in Geschichte und Gegenwart. 2.s ed. ed. H. Gunkel-L.

Zscharnarck, Tübingen, 1927-1932.

RGG" Religion in Geschichte und Gegenwart. 3.4 ed. por K. Galling,

Tübingen, 1957ss.

RGH Revue des Questions Historiques, Paris, 1866ss.

RH Revue Historique, Paris, 1867ss.

RHE Revue d'Histoire Ecclésiastique, Louvain.

RHEF Revue d'Histoire de l'Église de France, Paris, 1910ss.

RHL Revue d'Histoire et de Littérature religieuse, Paris.

RhM Rheinisches Museum für Philologie, Frankfurt a. M.

RHPR Revue d'Histoire et de Philosophie Religieuse, Strasbourg.

RHR Revue de l'Histoire des Religions, Paris.

RHSpir Revue d'Histoire de la Spiritualité, Paris.

RHT Revue d'Histoire de Textes, Paris.

RILSL Rendiconti. del R. Istituto Lombardo di Scienze e Lettere, Classe di Lettere

e Scienze Morali e Storici, Milano.

RiStCl Rivista di Studi Classici, Torino.

RLM Revue Liturgique et Monastique, Maredsous.

RML Revue du Moyen-áge Latin, Lión-Strasbourg, 1945ss.

ROC Revue de l'Orient Chrétien, Paris.

ROL Revue de l'Orient Latin, Paris, 1893ss.

RPh Revue de Philologie, de Littérature et d'Histoire anciennes, Paris.

RQ Römische Quartalschrift, Freiburg im Br.

RQH Revue des questions historiques, Paris.

RQU Revue de Qumran, Paris.

RR Ricerche Religiose, Roma, 1925ss.

RSCI Rivista di Storia della Chiesa in Italia, Roma.

RSFR Rivista di Studi Filosofici e Religiosi, Roma.

RSH Revue de Synthése Historique, Paris.

RSLR Rivista di Storia e Letteratura Religiosa, Firenze.

RSO Rivista degli Studi Orientali, Roma, 1908ss.

RSO Rivista degli Studi Orientali, Roma.

RSPT Revue des Sciences Philosophiques et Théologiques, Paris, 1907ss.

RSR Recherches de Science Religieuse, Paris.

RSRUS Revue des Sciences Religieuses, Strasbourg-Paris.

RStR Ricerche di Storia Religiosa, Roma, 1954ss.

RT Revista Teologică, Sibiu.

RT Revue Thomiste, Paris, 1893ss.

RTAM Recherches de Théologie Ancienne et Médiévale, Louvain.

RThPh Revue de Théologie et de Philosophie, Lausanne.

RTP Revue de Theologie et Philosophie, Lausanne, 1868ss.

RTr Rivista Trimestrale di Studi Filosofici e Religiosi, Perugia.

RUO Revue de l'Université d'Ottawa.

SA Studia Anselmiana, Roma, 1933ss.

SAB Sitzungsberichte der Preussischen Akademie der Wissenschaften.

Phil.-hist. Klasse, Berlin, 1882ss.

SAH Sitzungsberichte der Heidelberger Akademie der Wissenschaften.

Phil.-hist. Klasse, Heidelberg, 1910ss.

SAM Sitzungsberichte der Bayerischen Akademie der Wissenschaften. Phil.-

hist. Klasse, Monaco, 1871ss.

SAW Sitzungsberichte der Wiener Akademie der Wissenschaften. Phil.-hist.

Klasse, Viena, 1847ss.

SbB Sitzungsberichte der Preussischen Akademie der Wissenschaften,

Phil.-hist, Klasse, Berlin.

SC Scuola Cattolica, Milan, 1873ss.

SCA Studies in Christian Antiquity, ed. por J. Quasten, Washington D.C.,

1941ss.

SCh Sources Chrétiennes, Paris-Lyon.

Schol Scholastik, Freiburg-Eupen.

SCO Studi Classici e Orientali, Pisa.

SD Studies and Documents, ed. por K. Lake iS. Lake, London-Philadelphia.

SEJG Sacris Erudiri. Jaarboek voor Godsdienstwetenschappen Steenbrugge,

St. Pietersabdij.

SIF Studi Italiani di Filologia Classica, Firenze.

SJMS Speculum. Journal of Medieval Studies, Cambridge (Mass.), 1926ss.

SJTh Scottish Journal of Theology, Edinburgh.

SKGG Schriften der Königsberger Gelehrtengesellschaft.

SM Studien und Mitteilungen zur Geschichte des Benediktinerordens und

seiner Zweige, München.

SMITH-WACE Dictionary of Christian Biography, W. Smith and H. Wace, 4 vol.,

London.

SMSR Studi e Materiali di Storia delle Religioni, Bologna.

So Sophia, Milano.

SO Symbolae Osloenses, Oslo, 1920ss.

SP Studia Patristica (TU), Berlin, 1957ss.

SPCK Society for Promoting Christian Knowledge, London.

SPM Stromata Patristica et Mediaevalia, ed. por C. Mohrmann y J. Quasten,

Utrecht, 1950ss.

SQ Sammlung ausgewählter Quellenschriften zur Kirchen und

Dogmengeschichte, Tübingen.

SSL Spicilegium Sacrum Lovaniense, Louvain, 1922ss.

ST Revista Studii Teologice, București.

ST Studi e Testi. Pubblicazioni della Biblioteca Vaticana, Roma, 1900ss.

StBN Studi Bizantini et Neoellenici, Roma, 1947ss.

STC Revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Catholica, Cluj-

Napoca.

STc Studia Catholica, Nijmegen.

STCL Revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Catholica Latina,

Cluj-Napoca.

StG Studia Catholica. Roermond y Nimega, 1924ss.

STGCV Revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Graeco Catholica

Varadiensis, Oradea.

StGKA Studien zur Geschichte und Kultur des Altertums, Paderborn.

StMon Studia monastica. Abadia de Montserrat, Barcelona.

STO Revista Studia Universitatis Babeș-Bolyai Theologia Orthodoxa, Cluj-

Napoca.

StP Studia Patavina, Padova, 1954ss.

StPad Studia Patavina, Padova.

STRT Revista Studia Universitatis Babes-Bolyai Theologia Reformata

Transylvanica, Cluj-Napoca.

TEDJ Teologie și Educație la Dunărea de Jos, Galați.

Teol Revista Teologia, Arad.

THBL Theologische Blátter, Leipzig, 1922ss.

THGL Theologie und Glaube, Paderborn, 1909ss.

THJ Theologische Jahrbücher, Leipzig, 1842.

THLB Theologisches Literaturblatt, Leipzig, 1880ss.

ThLZ Theologische Literaturzeitung, Leipzig-Berlin.

ThPh Theologie und Philosophie, Freiburg im Br.

ThQ Theologische Quartalschrift, Stuttgart-Tübingen.

ThR Theologische Revue, Münster im Westfalen.

ThRu Theologische Rundschau, Tübingen.

ThStK Theologische Studien und Kritiken, Gotha.

ThZ Theologische Zeitschrift, Basel.

TJHC Theology Journal of Historic Christianity, London.

TP Transactions and Proceedings of the American Philological Association,

Lancaster, Pa.

TR Periodicul Telegraful Român, Sibiu.

Tr Traditio, New York.

TrThZ Trierer Theologische Zeitschrift, Trier.

TS Theological Studies, Baltimore.

TSt Texts and Studies, ed. por J. A. Robinson, Cambridge, 1891ss.

TU Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur,

Leipzig-Berlin.

TV Revista Teologie și Viață, Iași.

TZ Theologische Zeitschrift, Basel, 1945ss.

UTQ University of Toronto Quarterly, Toronto.

VC Vigiliae Christianae, Amsterdam.

VD Verbum Domini, Roma, 1921ss.

VetChr Vetera Christianorum, Bari.

VS La vie spirituelle, Paris.

VV Vizantijski Vremennik, Pietroburgo. New Serie, Moscow.

WJB Würzburger Jahrbücher für klassische Altertumswissenschaft,

1947ss.

WS Woodbrooke Studies, Manchester.

WSt Wiener Studien, Zeitschrift für klassische Philologie, Wien.

WZHalle Wissenschaftliche Zeitschrift der M. Luther-Universität Halle-Wittenberg, Halle.

WZKM Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes, Wien.

ZAM Zeitschrift für Aszese und Mystik, Innsbruck-München.

ZAW Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft, (Giessen), Berlin, 1881ss.

ZB Zeitschrift für Balkanologie, Wiesbaden.

ZBW Zentralblatt für Bibliothekswesen, Leipzig, 1884ss.

ZDADL Zeitschrift für deutsches Altertum und deutsche Literatur, Wiesbaden.

ZDMG Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft, Wiesbaden.

ZDP Zeitschrift des Deutschen Palästinavereins, Leipzig, 1878ss.

ZKG Zeitschrift für Kirchengeschichte, Stuttgart.

ZKTh Zeitschrift für Katholische Theologie, Innsbruck.

ZMR Zeitschrift für Missions-und Religionswissenschaft, Münster, 1928ss.

ZNW Zeitschrift für Neutestamentliche Wissenschaft und die Kunde der

Älteren Kirche, Giessen-Berlin.

ZPE Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik, Bonn.

ZRGG Zeitschrift für Religions-und Geistesgeschichte, Marburg.

ZSK Zeitschrift der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte. Kanonistische

Abteilung, Weimar, 1911ss.

ZSR Zeitschrift der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte. Romanistische

Abteilung, Weimar, 1880ss.

ZST Zeitschrift für systematische Theologie, Gütersloh, 1923ss.

ZTK Zeitschrift für Theologie und Kirchen, Tübingen, 1891ss.

ZWTh Zeitschrift für wissenschaftlichen Theologie.

ΔΙΕΕ Δελτίον τής Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρίας τής Ελλάδος,

'Αθήνα.

ΔΜΒ Δελτίον Βιβλικών Μελετών, 'Αθήνα.

ΕΕΘΣΠΘ Έπιστημονική Έπετηρις τής Θεολογικής Σχολής τού Πανεπιστημίου

Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη.

ΕΦ Εκκλησιαστικός Φάρος, 'Αλεξάνδρεια.

ΘΗΕ Θρησκευτική καί `Ηθική Εγκυκλοπαίδεια, `Αθήνα.

ΚΔ Καινή Διαθήκη.

Mn Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batavorum, Leiden-Leipzig.

ΝΣ Νέα Σιών, Ίεροσολύμων.

ΠΔ Παλαιά Διαθήκη.

Πτο.-Διδ. Πατήρ-Διδάσκαλος (Πατέρ6ς-Διδάσκαλοι).

Mergând pe linia preocupărilor sale din domeniul patristicii, părintele Călin Ioan Dușe oferă studenților teologi și tuturor celor interesați o sinteză istorică asupra lumii romane, de la apariție până în perioada Bisericii primare. Consecvent prezentării din celelalte volume publicate, autorul caută să situeze cititorul în contextul timpului, oferind un tablou descriptiv, care ne ajută să legăm operele scriitorilor creștini de momentul istoric respectiv în care au apărut. Sunt prezentate și nuanțările specifice Bisericilor locale, oprindu-se asupra Bisericilor Romei, Antiohiei și Corintului primului secol creștin. Dialogul dintre credință și gândirea filosofică în contextul pluralismului religiilor din spațiul cultural

greco-roman generau primele interpretări eretice sau sincretisme de tip gnostic, Părinții Bisericii fiind obligați să aducă doctrina creștină pe linia propovăduirii lui Hristos și a continuității tradiției apostolice, care se concretiza prin canonul Sfintei Scripturi și prin Sfânta Tradiție.

Introducerea în perioada Părinților Apostolici începe prin cea mai veche scriere din patrimoniul patristicii, *Didahia* sau Învățătura celor doisprezece Apostoli, fiind prezentate operele Sfinților Clement Romanul, Ignatie Teoforul și Policarp al Smirnei.

Această abordare inter-disciplinară care reunește evenimentele istorice cu problematici specifice istoriei Bisericii, teologiei creștine și a literaturii patristice este necesară. Un instrument de lucru util predării-învățării patrologiei, lucrarea de față își va dovedi utilitatea pentru studenții teologi și poate fi un ghid practic alături de celelalte manuale și suporturi de curs destinate incursiunii în tainele teologiei și în studiul literaturii patristice.

Pr. conf. univ. dr. habil. Alexandru BUZALIC

ISBN: 978-606-37-1884-7